ସମାନାନ୍ତର ସତର୍କବାଣୀ — ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାଣୀ: ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2023-08-08

"ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଛି।" ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ବାଇବେଲର ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡୁଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, କୁଳ, ଭାଷା ଓ ଲୋକସମୁଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତସମୂହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର।
>
> ତାହା ପରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଅନୁସରଣ କରି କହିଲେ, ବାବେଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନଗର; କାରଣ ସେ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧମୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଥିଲା।
>
> ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରକୋପର ପାତ୍ରରେ ମିଶ୍ରଣ ବିନା ଢାଳିଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଉପରକୁ ଉଠୁଥାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନରାତି କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ। ଏଠାରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6–12.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶ ବାବିଲୋନର ପତନକୁ ଘୋଷଣା କରେ।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରରେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଡାକି କହିଲେ, "ମହାନ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଗଲା, ପତିତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣାସ୍ପଦ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜରା ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧମୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଳାସର ପ୍ରଚୁରତା ଦ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।" ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, "ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ସହଭାଗୀ ନ ହଅ, ଏବଂ ତାହାର ଦଣ୍ଡବିପାକର କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–5.

ଇତିହାସର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ର୍ଶୀୟ ରେଖା, କିମ୍ ା ଆମେ କହିପାରୁ, ଅଠାରୋତମ ଅଧ ାୟରେ ନିଜ ମହିମାରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଘଟଣାମାଳା, ବିଚାରର ସମାପ୍ତ ି, ଅନୁଗ୍ର ହକାଳର ସମାପ୍ତ ି ଏବଂ ଶେଷ

ସାତଟି ମହାମାରୀକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଅଠାରୋତମ ଅଧ ।ୟରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ର୍ଶୀୟ ଇତିହାସ ଚଉଦତମ ଅଧ ।ୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵ ର୍ଶୀୟ ଇତିହାସର ରେଖା ସହ "ସମାନ୍ତ ରାଳ" ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ।

> "ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 14ର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶ୍ରେଣୀରେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ନୁହେଁ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ଯାହା ଆସେ, ତାହା ସହ ସମାନାନ୍ତରରେ ଚାଲିବାକୁ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। 'ଏହା ପରେ,' ଯୋହନ କହିଲେ, 'ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା।' ଏହି ଆଲୋକପ୍ରକାଶରେ, ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶର ଆଲୋକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ।" The 1888 Materials, 803, 804.

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟଟି ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, ଯାହା ପଶୁର ଛାପ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଯାଏ, ଯାହାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ।

ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଠାରଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଏକେଇ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ଦୁଇଟି ଚିତ୍ରଣ ଅଟେ। ବାଇବେଲରେ କୌଣସି ଅନାବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କୌଣସି କଥା ବ୍ୟର୍ଥ ନୁହେଁ। ଯେ ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯୋହନ ଏକାଧିକ ବାର ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ଏହି ପ୍ରମାଣ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ସେହି ଦିବ୍ୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଏକ ନିୟମ ଭାବେ "ପୁନରାବୃତ୍ତି ଏବଂ ବିସ୍ତାର" ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦୁଇଟି ରେଖାକୁ ଏକତ୍ର କରିବାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏମିତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ୍‌ଭାବେ ବିଚାର କରାଗଲେ କୌଣସି ଏକ ରେଖାରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରୁ ନଥାନ୍ତା। ଆଜି ଯଦି ଆପଣ ସେହି ଏକେଇ ଘଟଣାର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଅଦାଲତକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆଣନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ରାଜନୈତିକ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ଧାରଣାର ଆଧାରରେ ସମ୍ଭବତଃ ପରସ୍ପରବିରୋଧୀ ବିବରଣୀ ଦେଇପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ଏକମତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଏମିତି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଏକମତ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ କୌଣସି କଥାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି।

ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି ସମାନ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ମଲାଖିର ପୁସ୍ତକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲିୟାଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଆସେ—କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏହି ତିନୋଟି ଧାରାରେ ସମାବିଷ୍ଟ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶମାନେ କେବଳ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇନଥାଆନ୍ତି, ବରଂ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ହିଁ ସେହି ସମସ୍ତ ସତର୍କବାଣୀର ପ୍ରକୃତ ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯଦି ଆପଣ ଚାହାନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତର୍କବାଣୀର ମୂଳ ବିଷୟ। ପ୍ରକୃତରେ, ଯଦି କୌଣସି ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ, ଅଠର ଏବଂ ମଲାଖିର ଏଲିୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେଇ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ।

ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ତିନୋଟି ରେଖା ପରସ୍ପର ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ ବୋଲି ସହଜରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇପାରେ। ଏହା କୁହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସୂଚନାର ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସ ଅଛି। ତାହାର ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ସେହି ଘଟଣାକ୍ରମର ପରିଚୟ, ଯାହା ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଅନ୍ୟ ସୂଚନା-ଉତ୍ସ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର ରୂପରେଖା ଦେଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଚିତ୍ରଣ।

ଏହି ଧାରଣାମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଦୁଇଟି ନିୟମ ଅଛି। ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି, ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଶେଷ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> "ପୁରାତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେକ କହିଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଆମର ସମୟ ପାଇଁ କହିଥିଲେ; ଏହିପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ପ୍ରାବଲ୍ୟଶୀଳ ଅଛି। 'ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପେ ଘଟିଲା; ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଉପଦେଶ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଛି, ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି।' 1 Corinthians 10:11. 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି; ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି।' 1 Peter 1:12...."

> "ବାଇବେଲ୍ ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ତାହାର ଧନସମ୍ପଦକୁ ସଂଚିତ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣା ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ହେଉଛି।" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଆମ ପାଇଁ "ବୈଧ" ଅଟେ—ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ "ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।" ସେହି ନିୟମ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା "ରୂପ ଦେଇଥିବା" "ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ" ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ନିୟମ ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଇ, "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦିଆଯାଇବାରେ" ଏବଂ "ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକରେ" ଉଭୟରେ, ଏହି ଦାବୀକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦେଇଥାଏ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତୀକରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷଭାଗରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ।

> "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧିକ ନିକଟ ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି; ବିଶେଷକରି ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ଧ୍ୟାନାକର୍ଷଣ ପାଇବା ଉଚିତ। ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସାୟଦ୍ କମ କହିପାରୁ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେହିଥିରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଦାନରେ ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ମାନବୀୟ ପାତ୍ରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେ ରଖାଯାଉ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁକାଇ ରହୁ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚକୀର୍ତ୍ତିତ ହେଉ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼। ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ବିନ୍ଦୁ ପରେ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ମରଣ କର।" Testimonies to Ministers, 112.

"ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦାନରେ ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କରେ—ଉଭୟକୁ ଏପରି ଭାବେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି।" "ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦାନରେ ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କରେ" "ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା "ଏପରି ଭାବେ ଗଢ଼ାଯାଇଛି" ଯେ, "ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦାନ" ଏବଂ "ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନ"—ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଜଗତର ଶେଷକାଳର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ।

ଯୋହନ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ସଭାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ସେ ସମୟରେ ସେ ରୋମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଥିଲେ; ତାଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ପ୍ରକାରରେ ନିର୍ବାସିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ସମାନାନ୍ତର ଆଜିର ଜଗତରେ ଯାହାକୁ "ବ୍ଲାକ-ସାଇଟ୍" ବୋଲି କୁହାଯାଏ ତାହା ସହିତ କରାଯାଇପାରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଯୋହନ ମାନବସମାଜରୁ ସେତେଇ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଥିଲେ, ଯେପରି ଗୁଆଣ୍ଟାନାମୋ ବେରେ ଥିବା କୌଣସି ବନ୍ଦୀ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଥାଏ।

ଯୋହନ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦର୍ଶନଟି ସେ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ସବ୍ବାଥରେ, ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ, ଉପାସନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା।

> କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସବ୍ବାଥ ଦିନର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି। ମାଥିଉ 12:8।

ଆତ୍ମାରେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ନିଜ ପଛରୁ ଗୋଟିଏ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ।

> ମୁଁ ଯୋହନ, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଲେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ମୁଁ ପତ୍ମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛରୁ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଦିଅ; ଏଫିସ, ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣା, ପର୍ଗାମ, ଥୁଆତୀରା, ସାର୍ଦ୍ଦିସ, ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଓ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଖକୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:9–11।

ଯୋହନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ପରିବେଶକୁ ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ ଯେ, ସେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ସବ୍ବାଥ୍‌ର ଉପାସକ ହେବାରୁ ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଥିବା ଜଣେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାଇବେଲ୍ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ରଚନାବଳୀ—ଯାହା "ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ"—ଉଭୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ସେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ ଘୁରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହା କରିବାରେ ସେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଜଣେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ୱର କହୁଥିବା ଶୁଣନ୍ତି, "ଏହି ପଥ, ଏହାରେ ଚାଲ।"

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମସ୍ତ ରେଖାମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତର ହୋଇଯାନ୍ତି।

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।" ଆକ୍ଟ୍ସ ଅଫ୍ ଦ ଆପୋଷ୍ଟଲ୍ସ 585.

ଯେକୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିଏ ନିଜ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ସେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରଣରେ ଯୋହନଙ୍କ ସହ ଏକାତ୍ମତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଯୋହନ ନିଜ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା। ଯିଶାୟ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ।

> ଏହି କାରଣରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ, ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିପାରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବେ, ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିପାରନ୍ତି; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟର ଈଶ୍ୱର; ଧନ୍ୟ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ, ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି।
>
> କାରଣ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲେମରେ ସିଓନରେ ବାସ କରିବେ; ତୁମେ ଆଉ କାନ୍ଦିବ ନାହିଁ: ତୁମ ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସ୍ୱର ଶୁଣି ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଳୁ ହେବେ; ସେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶୁଣିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ। ଏବଂ ଯଦିଓ ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିପଦର ରୁଟି ଓ କଷ୍ଟର ଜଳ ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ତୁମ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଲୁଚାଇ ରଖାଯିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ତୁମ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ। ଏବଂ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣକୁ ଫେରିବ ଓ ଯେତେବେଳେ ବାମକୁ ଫେରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ କର୍ଣ୍ଣ ତୁମ ପଛରୁ ଏକ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବ, କହୁଥିବା, ଏହାହିଁ ପଥ, ଏହିଥିରେ ଚାଲ। ଯିଶାୟ 30:18–21।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପଛପଟରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ପଥରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଯେ ସେମାନେ ଶୁଣିବେ କି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ। ଯୋହନ ଓ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମସ୍ତେ, ଯେମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯିଶାୟା ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନ୍ୟାୟର ପରମେଶ୍ୱର। 1798 ମସିହାରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ନ୍ୟାୟକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହି ଯେ, ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟର ଏହି କାଳରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ।

ଯେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ବରଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ସମସ୍ତ ଦଶଜଣ ନିଦ୍ରାସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ,

ଏବଂ ପରେ ମଧ ରାତ୍ର ିରେ ଏକ ସଙ୍କ ଟ ଉପସ୍ଥ ିତ ହୁଏ, ଯାହା ନିଦ୍ର ାସ୍ତ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ୁ ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀରେ ପୃଥକ କରିଦେଏ। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେ ଣୀ ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଥିଲା ଏବଂ କେଉଁ ପଥରେ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ୁ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ୱ ରକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଘୁଞ୍ ିଲେ; ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେ ଣୀ ତଥାପି ଘୁଞ୍ ି ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କଲା—ଏହି ସତ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେ, ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତ କରେ ଯେ ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର ବାହିତ ହୋଇଛି, ସେହି ହେଲା, "ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ୁ ଆତ୍ମ ା କ'ଣ କହୁଛନ୍ତ ି, ତାହା ଶୁଣୁ।"

> "ମାଥିଉ 25 ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟି ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।" The Great Controversy, 393.

ଯୋହନ ସେହି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଅତୀତ ଦିଗକୁ ଫେରନ୍ତି। ଯେବେ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ପରି ନିଜମାନଙ୍କ "ପଛରୁ ଏକ ବାକ୍ୟ" ଶୁଣନ୍ତି, ସେହି ବାକ୍ୟରେ ଏହି ସମାନ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଯିଶାୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା, "ଏହିଏ ପଥ, ତୁମେ ଏହାରେ ଚାଲ; ତୁମେ ଡାହାଣକୁ ଫେରିଲେ ଓ ବାମକୁ ଫେରିଲେ ମଧ୍ୟ।" ଦାନିଏଲ ବାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଜୀବନଦାୟକ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବାକ୍ୟରେ "ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ"।

> କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଦୌଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ଦାନିଏଲ 12:4।

ଆମେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ସେମାନେ ସେହି ଇତିହାସରେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାର ତାହାର ଉପସଂହାରକୁ ପହଞ୍ଚେ ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଯାହା କହେ, "ଏହିହିଁ ପଥ, ଏହିଥିରେ ଚାଲ," ଏବଂ ସେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ବାମକୁ କିମ୍ବା ଡାହାଣକୁ ଫେରିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପଥରେ ପରିଚାଳନା କରିବେ। ପୁସ୍ତକଟି ମୋହର ଖୋଲାଯିବାବେଳେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନେ ଯେପରି "ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଧାଉଛନ୍ତି," ତାହା ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ପ୍ରକୃତି ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ଧାଉଥିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଚାଲିବା ଶିଖିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ଯିଶାୟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ କହେ ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ତୁମ ପଛର ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣ, ତେବେ ସେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନରେ ପରିଚାଳନା କରିବେ, ତୁମେ ପୁରାତନ ନିୟମ (ବାମ) କିମ୍ବା ନୂତନ ନିୟମ (ଡାହାଣ) ଦିଗକୁ ଫେରିଲେ ମଧ୍ୟ। ବାଇବେଲ ଖୋଲ, ଏବଂ ସେ ନିଜ ସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ପରିଚାଳନା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହିମଧ୍ୟ ଯେ, ତୁମେ ବାଇବେଲ (ବାମ) ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀ (ଡାହାଣ) ଖୋଲିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ତୁମକୁ ପରିଚାଳନା କରିବେ।

ଯିରେମିୟାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଗ କରାଯାଇଲେ, କିପରି ଚାଲିବା ଉଚିତ ତାହାର ପଥ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୁଏ।

> ସେହିହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, "ତୁମେ ପଥମାନଙ୍କରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ୍ ବିଷୟରେ ପଚାର—କେଉଁଟି ସେହି ଭଲ ପଥ; ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ।" କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ସେହି ପଥରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ।" ଆହୁରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲି, "ତୁରୀଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣ।" କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ।"
>
> ଏହିହେତୁ, ହେ ଜାତିମାନେ, ଶୁଣ; ଏବଂ ହେ ସଭାମଣ୍ଡଳୀ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣ ଅଛି, ତାହା ଜାଣ। ହେ ପୃଥିବୀ, ଶୁଣ: ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଜନତାଙ୍କ ଉପରେ ଅପମଙ୍ଗଳ ଆଣିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଫଳ; କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିନାହାନ୍ତି, ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ଯିରିମିୟ 6:16–19.

ଏହି ଅଂଶରେ ଉପାସକମାନଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀ ଅଛି। ଏକ ଶ୍ରେ ଣୀ ସମସ୍ତ "ପଥ" ବିଚାର କରି, ଚାଲିବା ପାଇଁ "ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ" ବାଛିନେଇଥାଏ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭ ାବ୍ୟ "ପଥ" ମଧ୍ୟ ରୁ "ଶୁଭ ପଥ"କୁ ବାଛିବାରେ

ସକ୍ଷ ମ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପଛଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱ ରକୁ ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ଜଣାଇଥିଲା, "ଏହାହିଁ ସେହି ପଥ; ତୁମେ ଏହାରେ ଚାଲ।" ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେମାନେ ପଛଦିଗରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱ ରକୁ ଶୁଣନ୍ତ ି, ଅର୍ଥାତ୍ "ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ"ରୁ ଆସୁଥିବା ଏକ ସ୍ୱ ର।

> "'ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି, ତୁମେ ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର, ଯେଉଁଠାରେ ଉତ୍ତମ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହିଥିରେ ଚାଲ।' ଯିରିମିୟ 6:16."
>
> "ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ—ଯେଉଁଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା—କେହି ଉଖଳିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରନ୍ତୁ। ଏହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରୁଛୁ। ଲୋକମାନେ ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜିପାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ପକାଇପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହା ଭ୍ରମ। ଯାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି, ତାହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ପକାଇପାରେ ନାହିଁ।"
>
> "ଅତୀତରେ ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କେତେଦିନ ଅବିଚଳ ରହିଲା? ଶୀଘ୍ରେ ତାହା ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ସେହିଟି ଶିଳା ଉପରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା।"
>
> "ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କି ମଣିଷମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ି ନଥିଲା? ସେମାନେ କି ଭ୍ରାନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ି ନଥିଲା, ଏବଂ ପରେ, ସମସ୍ତ କରି ସାରି, ଦୃଢ଼ଭାବେ ଅବସ୍ଥାନ କରି, ଏହା କହିବାକୁ ପଡ଼ି ନଥିଲା କି: 'ଯେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଛଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରେ ନାହିଁ'? 1 Corinthians 3:11."
>
> "ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ ଆମର ଦୃଢ଼ ଭରସାର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଚଳଭାବେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତରଫରୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶକ୍ତିର ବାକ୍ୟ ପଠାଯାଇଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ, ପଦେ ପଦେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ବାହାର କରି ଆଣୁଛି। ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ସ୍ପର୍ଶିତ ଓଠଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଦିବ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଘୋଷିତ ସତ୍ୟର ପ୍ରାମାଣିକତା ଉପରେ ନିଜର ମୁହର ଲଗାଇଛି।" Testimonies, volume 8, 296, 297.

କିନ୍ତୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବଂଶରେ ଆଉ ଏକ ଦଳ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି "ମଣ୍ଡଳୀ" ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ଗୃହ ପତିତ ହୁଏ, କାରଣ ତାହା ପାହାଡ଼ ପଥର ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇନଥିଲା। ସେହି ଗୃହ ହେଉଛି ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ, କିମ୍ବା ଯେପରି ଯୋହନ ସେହି ଏକେଇ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି—ଶୈତାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହ।

ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ତାଙ୍କର "ବାକ୍ୟ" ଏବଂ ତାଙ୍କର "ବ୍ୟବସ୍ଥା"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା। ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରିବା ଏବଂ ସେହିପରି ଚାଲିବା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ, ଏବଂ ପାହାରାଦାରଙ୍କ ତୂରୀ-ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକାର ହେତୁ, ଯିରିମିୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱର ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଲାଓଡିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ଈଶ୍ୱର କିପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ବିଷୟ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ହୋଶେୟ "ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ"ର ଲକ୍ଷଣସମୂହ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅଧିକ ଯୋଗ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନେ କାହିଁକି ଅସ୍ୱୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି।

> ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ମୋର ଲୋକମାନେ ନାଶ ହୋଇଗଲେ; କାରଣ ତୁମେ ଜ୍ଞାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛ, ସେହିହେତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି, ଯେପରି ତୁମେ ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ପୁରୋହିତ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିବାରୁ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବି। ହୋଶେୟ 4:6.

ସେମାନେ ଜ୍ଞ ାନର ଅଭାବରେ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନିତ ହୋଇଛନ୍ତ ି, ଯାହା ଶେଷକାଳରେ ମୁଦ୍ର ାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ଏକ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ଈଶ୍ୱ ର ଏଠାରେ ନିଜ ଜନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ତାଙ୍କ ର ଚୁକ୍ତ ି ସମ୍ବନ୍ଧ କୁ ସମାପ୍ତ

କରୁଛନ୍ତ ି, କାରଣ ସେ ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କ ୁ "ମୋର ଜନ!" ବୋଲି ଡାକୁଛନ୍ତ ି। ସେମାନେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜନ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତ ିରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତ ି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଯାଜକ ଓ ରାଜା କରନ୍ତ ି। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱ ର ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲ ସହିତ ଚୁକ୍ତ ି କଲେ, ସେ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ ମରେ ଏପରି କହିଥିଲେ:

> ଏହେତୁ ଏବେ, ଯଦି ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ସ୍ୱରକୁ ମାନିବା ଓ ମୋର ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା, ତେବେ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମେ ମୋର ନିଜସ୍ୱ ଧନ ହେବ; କାରଣ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ମୋର; ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପାଇଁ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଏକ ରାଜ୍ୟ ଓ ଏକ ପବିତ୍ର ଜାତି ହେବ। ଏହି ସେହି କଥାମାନେ, ଯାହା ତୁମେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିବ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 19:5, 6.

ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି କହିଲେ:

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏକ ଚୟିତ ବଂଶ, ଏକ ରାଜକୀୟ ଯାଜକବର୍ଗ, ଏକ ପବିତ୍ର ଜାତି, ଏକ ବିଶେଷ ଲୋକସମୁଦାୟ; ଯେଣେକି ତୁମେ ସେହିଜଣଙ୍କର ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକାଶ କର, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଲୋକକୁ ଡାକି ଆଣିଛନ୍ତି; ତୁମେ ଯେମାନେ ପୂର୍ବେ ଲୋକ ନୁହେଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ହେଲା; ଯେମାନେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ। 1 Peter 2:9, 10.

ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପିତର ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ନିୟମ-ଜନ ଭାବରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିବା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, "ପୂର୍ବକାଳରେ ତୁମେ ଜନ ନଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ଅଟ।" ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଉଭୟଙ୍କୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ବିବାହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଥିଲେ, ଯାଜକମାନଙ୍କ ଜାତି ଭାବେ ଗଣ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା।

ଯାଜକ ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ଏକ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା ଥିଲେ। ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ବାହାରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମିଲରାଇଟ୍ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସକାଳରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେଲେ। ଅନ୍ତିମ ପୃଥକ୍କରଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ଆଗମନ ସହିତ ହେଲା, ଏବଂ ଘୋଷଣା ଏହା ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କନ୍ୟା ରହିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟା ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ତାହା ପରେ ସତ୍ୱର, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ନୂତନ ବଧୂଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ବିବାହ ପାଇଁ ଡାକିଲେ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଯେ ଦୁଇଟି ଫଳକ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ଫଳକ ଥିଲା; ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ସେହି ଦୁଇଟି ଫଳକ ହେଉଛି 1843 ଏବଂ 1850 ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ଫଳକ। ଯେ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ପୁନଃପୁନି ଲାଓଦିକିୟା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛି, ସେମାନେ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳିଦିଆଯାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି। ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ "ମୋର ଲୋକ" ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏହା କାହିଁକି ଘଟେ?

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା, ଯାହା ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଦୁଇଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ—ଏକଥର ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ପରେ ତାହାର ଶେଷରେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଉପମା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହି ଉପମାକୁ ସଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ।

> "ମୁଁ ପ୍ର ାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାକୁ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରେ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ ରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜ୍ଞ ାନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମୂର୍ଖ। ଏହି ଉପମା ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପ୍ର ୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ

ଭାବେ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

1843 ମସିହା ସମ୍ପର୍କିତ ସେମାନଙ୍କର ବିଫଳ ପୂର୍ବାନୁମାନ ଓ 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖ ସମ୍ପର୍କିତ ସଠିକ୍ ପୂର୍ବାନୁମାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସେହି ଉପମାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅପେକ୍ଷାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲା। ଏହି ଇତିହାସର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିବରଣୀ ଅନେକ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେଁ ଯେ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେପରିକି ଏମାତ୍ର କହିଲେ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଉପମା ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ।

1798 ଠାରୁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା। ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଅତଏବ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ଘୋଷଣା ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚାରିତ ହେବ।

ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଳିସିଆଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ଯେ ସ୍ୱୀକୃତି ହେଲା, ସେହିଥିଲା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଏବଂ ସେହି ଉପମାରେ ଥିବା ବିଳମ୍ବ ସମୟର ଆରମ୍ଭ, ଯାହା "ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହେଉଥିଲା।" ପ୍ରଭୁ 1843 ମସିହାରେ ଫେରିଆସିଲେ ନାହିଁ; ସେ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ କଲେ। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ଘୋଷଣା, ସେହି ପତିତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିବା ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣା ସହ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା। ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର ସଭାରେ ସାମୁଏଲ ସ୍ନୋ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଇଥିଲେ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ଜ୍ୱାରଭାଟାର ବିଶାଳ ତରଙ୍ଗ ପରି ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା। ତାପରେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ର ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ।

ଏହା ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାରାଂଶ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ଯାହାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛୁ ତାହା ସହ ଅଧିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିବା କିଛି ବିଷୟକୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅନେକ ବିନ୍ଦୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।